ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου **1930** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **346**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ διαρκείας τῶν μαθημάτων τοῦ τμήματος πρὸς μόρφωσιν καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς. 1
Περὶ μειώσεως τῶν ἐξόδων τῶν ἐν Ἀθήναις Γραφείων Ἐλέγχου Ἔργων ΗΕΜ κλπ. καὶ τῶν ΣΕΚ. 2
Περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τριμιάτων τινῶν τῆς πόλεως Χίου. 3
Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν ἄρθρων 1—7 τοῦ νόμου 4817. 4
Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 4817 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3598 καὶ 4382 ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς». 5

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ διαρκείας τῶν μαθημάτων τοῦ τμήματος πρὸς μόρφωσιν καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 4595 καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 4792, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων τοῦ παρὰ τῇ ἐνταῦθα Γαλλικῇ Σχολῇ κατὰ τὸν νόμον 4595 εἰδικοῦ τμήματος πρὸς μόρφωσιν καθηγητῶν τῆς γαλλικῆς γλώσσης ὁρίζεται διετής, τὸ δὲ σχολικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30ὴν Ἰουνίου, πλὴν τοῦ πρώτου ἔτους τῆς λειτουργίας τοῦ τμήματος, καθ' ὃ δύναται νὰ γίνῃ ἔναρξις καὶ βραδύτερον.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος τούτου ὑποβάλλονται εἰς εἰσιτήριον ἐξέτασιν, ἐκτὸς τῶν κεκτημένων γαλλικὸν Bacalaureat ἢ δίπλωμα τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἰνστιτούτου γαλλικῶν σπουδῶν (τοὐλάχιστον μὲ τὸν βαθμὸν σχεδὸν καλῶς).

Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις εἶναι γραπταὶ καὶ προφορικαί, συνίστανται δὲ αἱ μὲν γραπταί: 1) εἰς ὀρθογραφίαν καθ' ὑπαγόρευσιν ἐκ γαλλικοῦ κειμένου καὶ εἰς γραμματικὰς παρατηρήσεις, 2) Εἰς πραγματείαν γαλλικήν. 3) Εἰς ἔκθεσιν ἰδεῶν ἑλληνιστί, καὶ 4) Εἰς μετάφρασιν πεζοῦ λατινικοῦ κειμένου εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τἀνάπαλιν, αἱ δὲ προφορικαὶ εἰς φιλολογικὴν καὶ γραμματικὴν ἑρμηνείαν γαλλικοῦ πεζίου μετὰ μεταφράσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἑλληνικήν.

Τὰ ἐξηγητέα κατὰ προφορικὴν δοκιμασίαν κείμενα ἐκλέγονται ἐκ μεγάλων Γάλλων συγγραφέων καὶ λαμβάνονται ἐκ συλλογῆς διηγημάτων (Ch. M. Des Granges) 1ου καὶ 2ου κύκλου.

Ἄρθρον 3.

Δεκτοὶ εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις γίνονται φοιτηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς καὶ τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων, ὑποστάντες ἐπιτυχῶς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις καὶ τοῦ δευτέρου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Ἐνεργοῦνται δὲ αὗται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας, ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς λατινικῆς φιλολογίας τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὁριζομένων, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ παρὰ τῇ ἐνταῦθα Γαλλικῇ σχολῇ εἰδικοῦ τμήματος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ταύτης.

Ἄρθρον 4.

Ἅμα τῇ λήξει τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, ἡ ἐπιτροπὴ δι' αἰτιολογημένης πράξεως ἀποφαίζει τίνες τῶν ἐξετασθέντων κρίνονται ἱκανοὶ πρὸς παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τοῦ εἰδικοῦ τμήματος.

Οἱ κατ' ἔτος εἰσαγόμενοι εἰς τὸ εἰδικὸν τμῆμα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τοὺς εἴκοσιν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ παρὰ τῇ Γαλλικῇ σχολῇ εἰδικὸν τμῆμα πρὸς μόρφωσιν καθηγητῶν τῆς γαλλικῆς γλώσσης διδάσκονται τὰ ἑξῆς μαθήματα:

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ. Ἱστορικὴ γραμματική, ἱστορία τῆς γλώσσης, αἱ μεγάλαι περίοδοι, ἡ κοινὴ λατινική, αἱ διάλεκτοι, le fracien, ἡ γαλλική, les patois. Γραμματικὴ τῆς ἀρχαίας γαλλικῆς: πτώσεις, θέσις τῶν λέξεων, σχέσεις τῶν λέξεων, λεξιλόγιον, σύνταξις. Πάλη τῆς λατινικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς κατὰ τὸν μεσαίωνα, τὸν 16ον καὶ τὸν 17ον αἰῶνα. Τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης ἐν Γαλλίᾳ. Οἱ πρῶτοι γραμματολόγοι, les salons, ἡ Ἀκαδημία, τὸ πρόβλημα τῆς μορφώσεως κατὰ τὸν 16ον καὶ τὸν 17ον αἰῶνα. Ἡ Ἐπανάστασις καὶ ἡ γαλλικὴ γλῶσσα, ἡ γαλλικὴ γλῶσσα μετὰ τὸ 1815, ἡ γαλλικὴ γραμματικὴ κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, ἡ γαλλικὴ ὀρθογραφία, ἡ ἱστορία αὐτῆς μέχρι τοῦ 20οῦ αἰῶνος, τὸ σύγχρονον πρόβλημα, ἡ διδασκαλία τῆς ὀρθογραφίας. Περιγραφικὴ γραμματική. Προσπάθεια πρὸς συγγραφὴν γαλλικῆς γραμματικῆς πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, λεπτομερὴς μελέτη τῆς φωνητικῆς, τῆς μορφολογίας τῆς γαλλικῆς καὶ ἰδιαιτέρως τὸ ρηματικὸν (verbal) σύστημα τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Οὐσιώδεις διαφοραὶ μεταξὺ ἀναλυτικῆς γλώσσης, οἷα ἡ γαλλική, καὶ ἡμιαναλυτικῆς, οἷα ἡ νεωτέρα ἑλληνική. Σύνταξις. Θέσις τῶν λέξεων ἐν τῇ γαλλικῇ φράσει, σχηματισμὸς λέξεων καὶ σχηματισμὸς ἡμάδων λέξεων, διάφοροι ἀξίαι τῶν αὐτῶν λέξεων, σπουδαιότης τοῦ τονισμοῦ τῆς φωνῆς. Τὰ διάφορα styles. Αἱ ἀποχρώσεις τῆς σκέψεως καὶ οἱ γραμματικοὶ τρόποι κλπ. Ὁ πεζὸς λόγος καὶ ἡ ποίησις. Γαλλισμοὶ καὶ ἑλληνισμοί.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ. Ἐξήγησις κειμένων. 1) Γαλλικὴ ἑρμηνεία. Ἱστορία της. Θέσις τῆς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, σπουδαιότης τῆς ἀσκήσεως ταύτης.

2) Οἱ διάφοροι τρόποι ἐξηγήσεων συμφώνως πρὸς τὸ ἀκροατήριον εἰς ὃ ἀποτείνεταί τις καὶ κατὰ τὰ ἐκλεγέντα κείμενα.

3) Καθαρῶς φιλολογικὴ ἐξήγησις, μέθοδος προπαρασκευῆς, μέθοδος καὶ σχέδιον ὑποδειγματικῆς ἐξηγήσεως.

4) Ἐφαρμογαὶ καὶ ἐρωταποκρίσεις. Ἐξήγησις κειμένων ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις.

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΓΑΛΛΙΚΗ. 1) Ἱστορία τῆς τέχνης τῆς γαλλικῆς συνθέσεως καὶ βάσις τῆς τέχνης ταύτης.

2) Διδασκαλία τῆς συνθέσεως. α) Ἐκλογὴ τῶν θεμάτων: ἄμεσος παρατήρησις, διδασκαλία δι' εἰκόνων. Σχέσεις τῶν συνθέσεων τούτων πρὸς τὰς ἄλλας ἀσκήσεις διδασκαλίας τῆς γαλλικῆς γλώσσης. β) Αἱ διηγήσεις. Ἀπὸ τὴν παρατήρησιν εἰς τὴν σύλληψιν. Ἀναζήτησις καὶ ἐκλογὴ τῶν ἰδεῶν. Σύνθεσις τῆς διηγήσεως. Ταξινόμησις, ἀναλογίαι, μεταφοραί. Ζωηρότης τῆς διηγήσεως, κίνησις, χρῶμα, διάκοσμος, πρόσωπα. Τὸ ἀφηγηματικὸν style. γ) Ἀπὸ τῆς διηγήσεως εἰς τὴν ἔκθεσιν. Ἡ λογικὴ διδασκομένη διὰ τῆς διηγήσεως καὶ τοῦ διαλόγου. Ἡ λογικὴ σύνθεσις διδασκομένη ἀπὸ τοὺς μεγάλους συγγραφεῖς. Προπαρασκευαστικαὶ ἀσκήσεις διὰ τὴν λογικὴν σύνθεσιν. Στοιχειώδεις τύποι διὰ τὴν ἔκθεσιν. Φιλολογικὴ ἀνάλυσις, ἐξήγησις τῆς σκέψεως. δ) Ἡ ἔκθεσις Οἱ χαρακτῆρές της καὶ οἱ κανόνες της. Ἐκλογὴ τῶν θεμάτων. Πῶς νὰ δεικνύῃ τις τὸν ἀτομικὸν συλλογισμόν. Ἡ διόρθωσις τῶν γυμνασμάτων. Σχέσις αὐτῆς μὲ τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ. Ἐν τῷ εἰδικῷ τμήματι ἡ ἱστορία τῆς φιλολογίας θὰ περιορίζηται εἰς τὴν μελέτην ὀκτὼ μεγάλων ζητημάτων, τεσσάρων κατ' ἔτος, τοῦ προγράμματος ἐπαναλαμβανομένου κατὰ τὸ ἥμισυ ἕκαστον ἔτος.

Πρόγραμμα τοῦ πρώτου ἔτους. 1) Σχηματισμὸς τοῦ κλασσικοῦ ἰδεώδους. Ἠθογράφοι καὶ οἰκονογράφοι τοῦ XVII αἰῶνος. 2) Ἡ κωμῳδία τοῦ XVIIIου αἰῶνος. 3) Voltaire, Rousseau. Τὸ γαλλικὸν μυθιστόρημα μετὰ τὸν Chateaubriand.

Πρόγραμμα τοῦ δευτέρου ἔτους. 1) Ὁ ἀνθρωπισμὸς κατὰ τὸν XVIον αἰῶνα. 2) Ἡ γαλλικὴ τραγῳδία τοῦ XVIIου αἰῶνος. 3) Ἡ ἐξέλιξις τῆς γαλλικῆς ποιήσεως μετὰ τὸν André Chénier. 4) Ἡ ἱστορία κατὰ τὸν XIXον αἰῶνα.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ. Πρῶτον ἔτος. Du Bellay, Regrets, Sonnets 1, 6, 15, 31, 53, 80, 85 (Ἑταιρείας τῶν νεωτέρων γαλλικῶν κειμένων, Hachette) Pascal, Pensées τμῆμα 1ον καὶ 2ον τῆς ἐκδόσεως Brunschwig, Molière, Précieuses ridicules (Hachette), André Chénier ποιήματα (ἔκδ. Garnier), Michelet, Histoire de Jeanne d' Arc (ἔκδ. Ἑταιρ. νεωτ. γαλλικῶν κειμένων, Hachette).

Δεύτερον ἔτος. Ronsard (ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῆς ποιήσεως τοῦ XVIου αἰῶνος τοῦ J. Vianey, Hatier) Boileau, Art poétique, Chat I: Racine, Athalie: V. Hugo, les rayons et les ombres; Balzac, Eugénie Grandet.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ. Ι. Ἱστορία ἀπὸ τῶν πηγῶν μέχρι τοῦ 1600.

Πρῶτος ἔτος. Πηγαί. Ἡ Γαλατία πρὸ τῆς κατακτήσεως. Ἡ ρωμαϊκὴ Γαλατία. Ἡ χριστιανικὴ Γαλατία. Αἱ εἰσβολαί. Epoque mérovingienne, époque carolingienne. Ἡ φεουδαρχικὴ Γαλλία τοῦ XIου καὶ XIIIου αἰῶνος. Τὸ φεουδαρχικὸν σύστημα. Ὁ ἄρχων. Ἡ βασιλεία. Ἡ ἐκκλησία. Αἱ σταυροφορίαι. Ὁ λαός, οἱ χωρικοί, αἱ πόλεις. Πολιτισμὸς καὶ πνευματικὴ κίνησις. Ἡ παιδεία καὶ ἡ φιλολογία. Καλλιτεχνικὴ κίνησις. Style ρωμαντικὸν καὶ style γοτθικόν. Σχέσεις τοῦ πολιτισμοῦ τούτου μὲ τὸν ἀνατολικὸν καὶ τὸν βυζαντινὸν πολιτισμόν. XIV καὶ XVος αἰῶνος. Ἐξέλιξις τῆς Βασιλείας. Οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐξέλιξις. Καλλιτεχνικὴ ἀναγέννησις τοῦ XVου αἰῶνος.

Δεύτερον ἔτος. Ἀναθεώρησις τοῦ προγράμματος τοῦ πρώτου ἔτους. Φεουδαρχικὴ Γαλλία καὶ πολιτισμὸς τοῦ μεσαίωνος. Ἡ κοινωνία, ἡ ἐκκλησία καὶ ὁ ρόλος της. Οἰκονομικὴ κατάστασις. Ἡ παιδεία, ἡ φιλολογία καὶ αἱ τέχναι. Ἡ Γαλλία κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ XVIου αἰῶνος. XVIος αἰών. Ἡ ἔλευσις τῶν νεωτέρων χρόνων, μεγάλαι ἀνακαλύψεις καὶ μεγάλαι ἐφευρέσεις. Οἰκονομικαὶ καὶ πνευματικαὶ συνέπειαι αὐτῶν. Νέοι χαρακτῆρες τῆς πολιτικῆς ἱστορίας: α) Ἐξωτερικοί: Πόλεμοι τῆς Ἰταλίας καὶ αἱ συνέπειαί των. Πόλεμοι κατὰ τοῦ Αὐστριακοῦ οἴκου, β') Ἐσωτερικοί. Σύστασις τῆς ἀπολύτου μοναρχίας ὑπὸ Φραγκίσκον Α' καὶ Ἑρρῖκον Β' Νέα στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως. Ἡ ἀναγέννησις, ἐθνικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ ἐπιδράσεις. Ἡ μεταρρύθμισις, τὰ δόγματα. Ἡ μεταρρύθμισις ἐν Γαλλίᾳ: Θρησκευτικοὶ πόλεμοι καὶ συνέπειαι αὐτῶν. Ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις, ἡ πνευματικὴ καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ XVIου αἰῶνος. Ἀναδιοργάνωσις τῆς Γαλλίας ὑπὸ τὸν Ἑρρῖκον Δον.

ΙΙ) Ἀπὸ τοῦ 1600 μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Πρῶτος ἔτος. Σχηματισμὸς τῆς ἀπολύτου μοναρχίας Henri IV, Richelieu, Mazarin, Louis XIV. Ἡ κοινωνία κατὰ τὸν XVIIον αἰῶνα. Οἰκονομικὴ κατάστασις. Πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις α: κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ XVIIου αἰῶνος. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'. Ἡ Γαλλία κατὰ τὸ 1715. Λουδοβίκος ΙΕ'. Ἡ ἀντιβασιλεία. Πολιτικὴ παρακμὴ τῆς ἀπολύτου μοναρχίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Μετασχηματισμὸς τῆς κοινωνίας, ἐμφάνισις στοιχείων ἀντιπολιτεύσεως. Ρόλος τῆς ἀστικῆς τάξεως. Ἡ ἐξέλιξίς της. Ἡ πνευματικὴ κίνησις (φιλόσοφοι καὶ οἰκονομολόγοι, φιλολογία καὶ καλλιτεχνία). Λουδοβίκος ΙΣΤ'. Προσπάθεια ἀναδιοργανώσεως. Le despotisme éclairé. Πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις ὑπὸ Λουδοβίκον τὸν ΙΣΤ'. Κατάστασις τῆς Γαλλίας κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ 1789. Ἕνωσις τῶν τάξεων. Κατάρριψις τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος τῶν ἐπαναστατικῶν συνελεύσεων.

Δεύτερον ἔτος. Ἡ Γαλλία κατὰ τὸ 1789. Πολιτικὴ κατάστασις, κοινωνική, οἰκονομική. Χαρακτῆρες τῆς φιλολογίας καὶ τῆς τέχνης. Ἡ ἐπανάστασις: Réunion des Etats Généraux, Constituante, Législative, Convention, Directoire. Τὸ ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως. Τὰ δόγματα τοῦ 1789. Ὁ ἀγὼν τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς Εὐρώπης. Le Consulat et l' Empire. Ὁ Ναπολέων, τὸ Ναπολεόντιον πολίτευμα. Πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις ὑπὸ τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν αὐτοκρατορίαν. Ἡ πολιτικὴ τοῦ Ναπολέοντος. Ἐξωτερικὰ οἰκονομικά, πτῶσις τῆς αὐτοκρατορίας. La Restauration. Ἐξέλιξις τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς γνώμης ἀπὸ τοῦ 1715 ἕως τοῦ 1848. Ὁ ρωμαντισμός, ἡ ἐπαγάστασις τοῦ 1848. Ἡ δευτέρα Δημοκρατία. Νέα πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα. Δευτέρα αὐτοκρατορία. Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις Ναπολέων Γ', καὶ ἐθνικοὶ πόλεμοι. Τρίτη Δημοκρατία. Σύστασις, πολιτικὴ ἀνάπτυξις. Τὰ μεγάλα πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα. Τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα. Πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Ἡ Γαλλία ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τὸν πόλεμον.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

Πρῶτον ἔτος. Γεωγραφία χώρας τινός.

Δεύτερον ἔτος. Παγκόσμιος γεωγραφία. Σύντομοι ἰδέαι περὶ τῆς παγκοσμίου γεωγραφίας, ἀπό τε ἐδαφικῆς καὶ ἀνθρωπολογικῆς ἀπόψεως μετ' εἰκόνων εἰλημμένων ἐκ τῆς γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γαλλίας. Ἀνάγλυφος χάρτης τῆς ὑδρογείου σφαίρας, κυκλοφορία τῶν ὑδάτων, κλίμα, βλάστησις. Γεωργία, κτηνοτροφία, βιομηχανία, ἐμπόριον.

(Μέρος τοῦ ἔτους θ' ἀφιερωθῇ εἰς τὴν λεπτομερῆ μελέτην μιᾶς ἐπαρχίας ὡς ὑπόδειγμα μαθήματος γεωγραφίας καὶ ἱστορίας τῆς Γεωγραφίας).

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ γαλλικὸν καὶ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικόν. Χρησιμότης τῆς μεταφράσεως, οἱ κίνδυνοί της ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. Εὐθεία μέθοδος. Ἀναζήτησις δυνατῶν μεταφράσεων. Ὑπάρχει μία μόνη «καλὴ μετάφρασις». Σχηματισμὸς τῆς φράσεως σύμφωνα μὲ τὸν προφορικὸν λόγον, σύμφωνα μὲ τὴν κίνησιν. Χρῆσις καὶ σπουδαιότης τοῦ ὕφους (stylistique) τῶν λέξεων καὶ ἐκφράσεων. Χρῆσις εἰκόνων καὶ χαλκογραφιῶν.

Πῶς συντίθεται ἓν μάθημα συμφώνως πρὸς μίαν εἰκόνα. Μελέτη καὶ κριτικὴ τῶν ἐν χρήσει ἐν Γαλλίᾳ γαλλικῶν ἐγχειριδίων. Συλλαβητάρια, γραμματικαί, συλλογαὶ ἀσκήσεων, συλλογαὶ θεμάτων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ὡρολόγιον πρόγραμμα τοῦ εἰδικοῦ τμήματος ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Γραμματικὴ ὧραι 2, ἤτοι περιγραφικὴ ὥρα 1, ἱστορικὴ ὥρα 1.

Φιλολογία ὧραι 3, ἤτοι ἱστορία αὐτῆς ὥρα 1, ἐξήγησις κειμένου ὥρα 1, θέματα καὶ ἐκθέσεις ὥρα 1.

Ἱστορία καὶ γεωγραφία ὧραι 3, ἤτοι σύγχρονος ἱστορία ὥρα 1, μεσαιωνικὴ ὥρα 1, γεωγραφία ὥρα 1.

Μετάφρασις ὧραι 2, ἤτοι μία ὥρα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ γαλλικὸν καὶ μία πάλιν.

Παιδαγωγικαὶ ἀσκήσεις, ἤτοι προσπάθεια πρὸς μεθοδικὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

(Ἀντὶ ἀσκήσεων περιγραφικῆς γραμματικῆς γενήσονται ἐνίοτε μαθήματα τοιαύτης διδασκαλίας).

Ἄρθρον 7.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ εἰδικοῦ τμήματος καταβάλλουν ἅμα τῇ ἐγγραφῇ λόγῳ διδάκτρων εἰς τὴν ἐνταῦθα Γαλλικὴν σχολὴν δραχμὰς χιλίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς

Γ. Παπανδρέου

(2)

Περὶ μειώσεως τῶν ἐξόδων τῶν ἐν Ἀθήναις Γραφείων Ἐλέγχου Ἔργων ΗΕΜ καὶ τῶν ΣΕΚ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 19)1)1928 Ν. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ διατάξεων τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων κλπ», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων, διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 160 ἐ. ἔ. πράξει αὐτοῦ μειοῦμεν δι' οὓς λόγους ἐν τῇ πράξει ταύτῃ ὁρίζεται τὰ ἔξοδα τῶν ἐν Ἀθήναις Γραφείων Ἐλέγχου ἔργων ΗΕΜ, ΗΕΣ, ΗΕΠ καὶ ΣΕΚ τὰ καθορισθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 30)19 Αὐγούστου 1928 Π. Διατάγματος εἰς δρ. τετρακοσίας πεντήκοντα (450) μηνιαίως ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. καταβαλλόμενα εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ πρώτου Γραφείου ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Β. Καραπαναγιώτης

(3)

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τμημάτων τινῶν τῆς πόλεως Χίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀρ. 1805 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 370 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Χίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπαγορεύομεν ἐπὶ τριμηνον τὴν ἐνέργειαν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν κάτωθι περιοχῶν τῆς πόλεως Χίου, ἤτοι: α) ἐπὶ ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς τοῦ Φρουρίου, β) ἐπὶ τοῦ τετραγώνου τοῦ περικλειομένου ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ἀστικῆς, Πλακωτοῦ, Ἀγρελα καὶ Λοΐζικων γ) ἐπὶ τοῦ πολυγώνου τοῦ περικλειομένου ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ἀγιασμένου, Ἀγρελα, Κουντουριώτου καὶ τῆς 1ης παρόδου καὶ τῆς παρόδου Μητροπόλεως καὶ δ) ἐπὶ τῆς περιοχῆς τῆς περιλαμβανομένης μεταξὺ τῶν ὁδῶν Κουντουριώτου, Εὐαγγελιστρίας, Φλοίσκου, Ἑνώσεως καὶ Βενιζέλου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Β. Καραπαναγιώτης

(4)

Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν ἄρθρων 1—7 τοῦ νόμου 4817.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 παρ. 1 τοῦ Ν. 4817 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Ν. 3598 καὶ 4382, ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς» προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος τίθενται ἐν ἰσχύϊ τὰ ἄρθρα 1 ἕως 7 τοῦ Ν. 4817 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Ν. 3598 καὶ 4382 ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Ν. 4817 μηχανισμόν, ὑποχρεωτικῆς διαθέσεως τοῦ συγκεντρωμένου καθ' ἕκαστον ἔτος ἐγχωρίου σίτου, εἰσαγωγὴ ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ ἀλεύρου, ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τῶν Τελωνείων α, β, καὶ γ, τάξεως.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Δεληγιάννης

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Κ. Σπυρίδης

(5)

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 4817 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3598 καὶ 4382 ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 παραγρ. 3 τοῦ Ν. 4817 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 3598 καὶ 4382 ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς» καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1930 Διατάγματος «περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν ἄρθρων 1 ἕως 7 τοῦ νόμου 4817 προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1) Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἄρχεται καὶ παύει καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παραγρ. 1 τοῦ νόμου 4817 ὑποχρέωσις προσαγωγῆς διατακτικῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀλλοδαποῦ σίτου ἢ ἀλεύρων, ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, κοινοποιουμένων διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχάς.

2) Αί κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4817 τιμαὶ τῶν διὰ διαταχτικῶν διατιθεμένων κατηγοριῶν ἐγχωρίου σίτου, ὁρίζονται κατὰ τρόπον ἀντισταθμίζοντα τὴν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ποιοτικὴν μεταξὺ αὐτῶν διαφοράν, πρὸς ἀκριβοδικαίαν ἐπιβάρυνσιν ἁπάντων τῶν ὑποχρέων ἀγοραστῶν.

Ἄρθρον 2.

1) Αί ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς διαταχτικαὶ εἶναι μεταβιβάσιμοι ἢ προσωπικαὶ (μὴ μεταβιβάσιμοι) κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς λαμβανομένας ἀποφάσεις, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 4817.

2) Αί διαταχτικαί, μεταβιβάσιμοι ἢ μή, ἐκδίδονται διὰ ποσὰ σίτου ἐγχωρίου χμ. 10, 100, 500, 1000, 5000 καὶ 10000, ἀποτελοῦνται δὲ ἐκ στελέχους, δύο παραρτημάτων καὶ τοῦ κυρίου σώματος.

Τὸ στέλεχος τῆς διαταχτικῆς παραμένει εἰς χεῖρας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῶν οἰκείων Ὑποκαταστημάτων ἢ Ἀντιπροσωπειῶν τῆς συμβαλλομένης Τραπέζης ἢ τῆς Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν, τὰ δύο δὲ παραρτήματα μετὰ τοῦ κυρίου σώματος προσάγονται ὑπὸ τῶν εἰσαγωγέων εἰς τὴν οἰκείαν Τελωνειακὴν Ἀρχήν, κατὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῇ τῆς διασαφήσεως ὡς ἀναλώσεως ἐξωτερικοῦ σίτου ἢ ἀλεύρων.

3) Ἡ Τελωνειακὴ Ἀρχὴ ἀποκόπτουσα ἐκ τοῦ κυρίου σώματος τὰ δύο παραρτήματα, θεωρεῖ εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τὸ κύριον σῶμα τῆς διαταχτικῆς καὶ ἐπιστρέφει τοῦτο εἰς τὸν προσαγαγόντα παραλήπτην ἐξωτερικοῦ σίτου ἢ ἀλεύρων, κρατεῖ δὲ παρ' αὐτῇ τὰ δύο παραρτήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἓν προσαρτᾷ εἰς τὴν οἰκείαν διασάφησιν εἰσαγωγῆς ἢ αἰτήσιν ἀναλώσεως, τὸ δὲ ἕτερον διαβιβάζει πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 3.

2) Αί προσωπικαὶ (μὴ μεταβιβάσιμοι) διαταχτικαὶ διακρίνονται τῶν μεταβιβασίμων τοιούτων διὰ τῶν ἑξῆς σημείων:

α') Διὰ τῆς ἐνδείξεως ἡ παροῦσα δὲν εἶναι μεταβιβάσιμος δι' ὀπισθογραφήσεως τιθεμένης ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων τοῦ κυρίου σώματος καὶ τῆς προσθίας ὄψεως τῶν παραρτημάτων τῶν διαταχτικῶν.

β') Διὰ τῆς μὴ ἀναγραφῆς τοῦ Κέντρου Ἀποθηκῶν ἐξ οὗ θὰ παραδοθῇ ὁ ἐγχώριος σῖτος.

2) Αί ἐκδιδόμεναι δι' εἰσαγωγὴν ἀλεύρων διαταχτικαί, διακρίνονται τῶν ἐκδιδομένων δι' εἰσαγωγὴν σίτου τοιούτων διὰ τῆς ἐνδείξεως «ἰσχύει δι' εἰσαγωγὴν ἀλεύρων» τιθεμένης ἐπὶ τοῦ κυρίου σώματος καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν.

3) Ὁ τύπος τῶν διαταχτικῶν καθορισθήσεται λεπτομερῶς δι' ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, κοινοποιουμένης πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχάς.

Ἄρθρον 4.

1) Αί Τελωνειακαὶ Ἀρχαὶ ὑπολογίζουσαι τὴν ποσότητα ἐγχωρίου σίτου τὴν ὁποίαν ἐδει νὰ ἀντιπροσωπεύωσιν αἱ προσαγόμεναι διαταχτικαὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ποσότητας τοῦ εἰσαγομένου ἀλλοδαποῦ σίτου ἢ ἀλεύρων, παραλείπουσι τὰ τυχὸν προκύπτοντα, κάτω τῶν 10 χμ., κλάσματα ἐγχωρίου σίτου.

2) Διαταχτικαὶ ἐκδιδόμεναι δι' εἰσαγωγὴν ἀλεύρων δὲν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Τελωνεῖα δι' εἰσαγωγὴν ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ ἀντιστρόφως.

Προσωπικαὶ Διαταχτικαὶ (μὴ μεταβιβάσιμοι).

Ἄρθρον 5.

1) Αί προσωπικαὶ διαταχτικαὶ δύνανται ν' ἀντιπροσωπεύουσιν ἐγχώριον σῖτον ἄνευ ἐνδείξεως ὡρισμένης κατηγορίας αὐτοῦ, οὐδέποτε ὅμως ἀναγράφουσι τὸ Κέντρον ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ ὁποίου θὰ δοθῇ ὁ σῖτος.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ διαταχτικαὶ δὲν ἀναγράφουσιν τὴν κατηγορίαν τοῦ σίτου, οἱ ἀγοραστὰι καταβάλλουσι τὸ καθορισθὲν τίμημα διὰ σῖτον α' κατηγορίας κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 7 ὁριζόμενον τρόπον, ἐὰν δὲ ἤθελε τελικῶς παραδοθῇ σῖτος ἄλλης τινὸς κατηγορίας ἐπιστρέφεται αὐτοῖς ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς.

2) Αί ἀναγραφόμεναι εἰς προσωπικὰς διαταχτικὰς ποσότητες ἐγχωρίου σίτου, εἶναι παραδοτέαι ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος, εἰς ὃν ἐδρεύει τὸ Ὑπ)στημα, διὰ τοῦ ὁποίου διεξέθησαν αἱ διαταχτικαί. Προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς διὰ Τελωνείων τῆς μεθορίου αἱ διαταχτικαὶ διατίθενται διὰ τῶν πλησιεστέρων Ὑπ)των τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Μεταβιβάσιμοι διαταχτικαί.

Ἄρθρον 6.

1) Αί μεταβιβάσιμοι διαταχτικαὶ ἀντιπροσωπεύουσι πάντοτε συγκεκριμένην κατηγορίαν ἐγχωρίου σίτου, ἀναγράφουσι δὲ καὶ τὸ Κέντρον, ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ ὁποίου θὰ χορηγηθῇ ὁ σῖτος.

2) Εἰς τὰς μεταβιβασίμους διαταχτικὰς ἀναγράφεται καὶ ἡ τυχὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 2 τοῦ νόμου παρεχομένη ἔκπτωσις μεταφορικῶν ἐξόδων εἰς τοὺς παραλαμβάνοντας ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἀποθηκῶν συγκεντρώσεως. Ἡ ἔκπτωσις αὕτη καταβάλλεται εἰς τὸν τελευταῖον κομιστὴν ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ σίτου, δι' ἐντολῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν συγκεντρώσεως πρὸς τὸ οἰκεῖον Ὑπ)στημα τῆς συμβαλλομένης Τραπέζης.

Ἄρθρον 7.

1) Ἡ διάθεσις τῶν διαταχτικῶν πρὸς τοὺς ὑποχρέους ἀγορασταὶς εἰσαγωγῆς σίτου ἢ ἀλεύρων γίνεται ὡς κατωτέρω ὁρίζεται.

α') Τοῖς μετρητοῖς ὅταν ὁ ὑπὸ τῶν διαταχτικῶν ἀντιπροσωπευόμενος σῖτος εὑρίσκεται ἐπὶ τόπου ἐτοιμοπαράδοτος.

β') Ἐπὶ ἐγγυήσει Τραπέζης κατατιθεμένῃ εἰς τὸ πωλοῦν Ὑπ)στημα τῆς χρηματοδοτρίας Τραπέζης ἢ τῆς διαχειριστρίας Ἑταιρείας, ὁσάκις δὲν συντρέχει ἡ περίπτωσις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου ἢ ἐκδίδονται μεταβιβάσιμοι διαταχτικαί. Δὲν γίνεται δεκτὴ ἐγγύησις προκειμένου περὶ διαθέσεως διαταχτικῶν ἀντιπροσωπευουσῶν ποσότητα μικροτέραν τῶν 1001 χμ. ἐγχωρίου σίτου.

2) Αί Τράπεζαι, ὧν γίνεται δεκτὴ ἡ ἐγγύησις καὶ ὁ τύπος τῶν ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

3) Οἱ ἀγορασταὶ διαταχτικῶν ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τριῶν ἐργασίμων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως ἐγγράφου ἐπὶ ἀποδείξει εἰδοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως, νὰ προσέλθωσι πρὸς παραλαβὴν τοῦ σίτου. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει βαρύνονται μὲ ἅπαντα τὰ ἔξοδα, ἅτινα προῆλθον ἐκ τῆς καθυστερήσεως, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ καταθέσωσι ταῦτα, ἵνα τοῖς ἐπιτραπῇ ἡ παραλαβή.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἄσκησις τῆς ἐν ἄρθρῳ 6 παράγρ. 2 τοῦ νόμου 4817 προσφυγῆς εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Κεντρικοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, διὰ διαφορὰν τοῦ παραδιδομένου σίτου ἀπὸ τὸ ἐπίσημον δεῖγμα τῆς οἰκείας κατηγορίας ἢ δι' ἐσφαλμένον ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τῶν ξένων ὑλῶν, ἐὰν αἵρει τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος καθοριζομένας ὑποχρεώσεις τῶν κατόχων διαταχτικάς. Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ πορίσματος τῆς διαιτησίας τοῦ Γενικοῦ Χημείου, ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιστρέφει δι' ἐντολῶν της πρὸς τὴν συμβαλλομένην Τράπεζαν τὴν τυχὸν εἰσπραχθεῖσαν παρ' αὐτῆς ἐπὶ πλέον τιμήν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Κ. Σπυρίδης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.